

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek dne 11. maja 1888.

Zanimiva razsodba.

Nedavno bila je pred kasasijskem sodiščem obravnava o pritožbi ničnosti, ki se tiče neke konfiskacije našega lista. Dne 10. decembra lanskega leta bil je „Slovenski Narod“ zaplenjen zaradi nekega članka, v katerem je videlo državno pravdnštvo hudodelstvo veleizdaje in pregrešek proti javnemu miru in redu po § 302. Za veleizdajo zmatralo je državno pravdnštvo priporočevanje ideje kulturnega zjedineja Slovanov in upeljave staroslovanščine v liturgijo, s čemer se delajo le priprave, da se avstrijski Slovani odtrgajo od avstrijske državne skupnosti. Pregrešek proti javnemu miru in redu je pa državno pravdnštvo utemeljevalo s tem, da je naš list napadal Nemce in Madjare, torej ščuval proti tema narodnostima. Deželno sodišče v Ljubljani potrdilo je sicer konfiskacijo, pa le na podlagi pregreška proti javnemu miru in redu. Zaplenjenja zaradi veleizdaje pa deželno sodišče ni potrdilo.

V utemeljevanji pravi deželno sodišče: „Ne glede na to, da se ta članek mora sam záse samostojno pretehtovati in da se v njem izrecno naglašá lojalno mišljenje lista, se potegovanje za uvedenje kacega narodnega jezika torej tudi slovanskega v liturgijo še ne more kvalifikovati za veleizdajo, temmanj, če se pomisli, da se slovanščina že sedaj v nekaterih krajih avstrijske države in zlasti deloma v avstrijskem Primorju rabi pri službi božji.“ Proti odločbi deželnega sodišča pritožilo se je državno pravdnštvo na nadsodišče v Gradci z motivacijo, da se zahteva uvedenje narodnega jezika v liturgijo iz političnih, panslavističnih teženj, da je torej naperjeno proti celokupnosti Avstrije in še more prouzročiti vnanjo nevarnost za državo. Nadsodišče je zavrglo pritožbo in sicer „uvažuje, da po § 493 kaz. sodn. post. ima sodišče odločiti, če je v vsebini predložene tiskovine kako kaznjivo dejanje; uvažuje, da kvalifikacija kaznjivega dejanja ima biti samo podlaga za prepoved daljšega razširjenja in če je sodišče izreklo prepoved, ne more biti predmet pritožbi državnega pravdnštva; uvažuje, da se je prepoved izrekla za ves dotični članek.“ Odklonitev pritožbe je dalo povod generalnej prokuraturi za

pritožbo ničnosti v varstvo zakona, katero je zastopal dr. Schrott. Kasacijsko sodišče se je izreklo, da Graškega nadsodišča razsodba ruši zakon. V utemeljevanji svojega izreka pravi: „Zakon ne pozna glede pravice pritožbe v tej točki nikake omejitve; navajala sta se temveč jednakoveljavna dela razsodbe, odločitev, da dotični članek obseza kaznjivo dejanje in pa prepoved daljšega razširjenja. Res se nadsodišče sklicuje na to, da se je prepoved daljšega razširjenja izrekla za ves članek in da torej pritožba nema namena, da bi se dosegel kak zakonit uspeh. Če se pa stvar natančneje ogleda, je pa jasno, da razsodba Graškega nadsodišča ruši zakon. Ker je Ljubljansko deželno sodišče izreklo prepoved za ves članek, če tudi razlogi, katere navaja, prepoved opravičujejo le za jeden del, je zakrivilo vsekako nenatančnost in tako postopanje bi nadsodišče ne bilo smelo vzeti za podlago svoji razsodbi. Pokazale bi se bile škodljive posledice, ko bi bila ugovorna obravnava. Pri ugovorni obravnavi se ne sme popolniti ali razširiti prepoved; pokazalo bi se pa bilo, da razlogi sodišča le v toliko opravičujejo razsodbo, kolikor se tiče prepovedi zaradi pregreška proti § 302. Uspeh ugovorne obravnave bil bi torej, da bi prepoved obveljala le radi prestopka proti § 302., za druge dele, zlasti za oni, v katerem vidi državno oblastvo zločin veleizdaje, bi se morala razveljaviti. Potem takim bi ponatisk teh mest ne bil kaznjiv. Nadsodišče bilo bi torej moralo spoznati, da je pritožba Ljubljanskega pravdnštva dopustljiva in bi jo bilo imelo meritorično rešiti.

Razsodba kasacijskega dvora se ne spušča v meritorično rešitev razsodb Ljubljanskega deželnega sodišča, oziroma Graškega nadsodišča, temveč se peča le z vprašanjem, ali smeti zapleniti ves članek, ako se zagreši le z jednim stavkom po mnenji državnega pravdnštva proti zakonu. Iz nagibov, navedenih v razsodbi, razvidno je, da se samo tisti odstavek, ki je učinil dotični prestop ali zločinstvo, ne more spraviti v javnost, vsa ostala vsebina pa se lahko razglasi. Praksa v Ljubljani pa je bila dosle taka, da je državno pravdnštvo zaplenilo list in zapečatilo vselej ves stavek. Potem se je moral razmetati stavek celega članka ali dopisa, dasi je v njem bila le jedna ali par vrst, včasih celo jedna sama beseda povod zaplembe. Po razsodbi kasa-

cijskega dvora pa mora natanko zaznamovan biti odstavek, ki je zaplenjen, ves ostali članek ali dopis pa je prost in državno pravdnštvo ne more za braniti njega drugi natisk. Drugod na Dunaji, v Pragi, v Gradci, državno pravdnštvo dovoli takoj drugo izdavo zaplenjenega lista ter zahteva samo, da se odstrani stavek, nad katerim se spodtika.

Torej pričakujemo, da nam tudi Ljubljansko državno pravdnštvo ne bo delalo ovir ter pri drugi izdaji lista v slučajih zaplembe ne bo zahtevalo drugega, nego da se izbriše odstavek, zaradi katerega je bil zaplenjen list.

Govor državnega poslanca gospoda Karola Kluna

v 223. državnozborni seji dne 1. maja 1888.

(Dalje.)

Posledica tega je bila, da je število učencev na Ljubljanski gimnaziji naraslo na 828 (Čujte! Čujte! na desnici.), kar ni na nobeni drugi šoli v državi, in da je trebalo deset paralelk. Koncem lanskega leta zdelo se je deželni šolski oblasti potrebno, da je ponovila imenovani ministerski ukaz in z pombo poostrila, da more le deželna šolska oblast izjemno dovoliti, ter da morajo vsi gorenjski dijaki v Kranj na gimnazijo iti. In res je deželna šolska oblast odbila vse dotične prošnje. Posledica je bila to, da se je že v juliju oglasilo 39 učencev, ki so naredili vsprejemne izpite, plačali takse ter bili vsprejeti.

Mej poletjem se je oglasilo še deset učencev, in v jeseni bi se bilo gotovo oglasilo še nekaj učencev, tako, da bi bilo v začetku šolskega leta gotovo 120 učencev. Mej tem pa je bila Kranjska gimnazija odpravljena z znanim ministerskim ukazom z dne 8. avgusta 1887 in je bilo zapovedano, da se mora takoj opustiti prvi razred. Da bi se že vsprejeti učenci ne odgnali, prosila je mestna občina Kranjska ministersko predsedstvo, da bi ostal prvi razred vsaj še letošnje leto, ter je obljubila, da hoče prevzeti tudi one plače za suplente, katere si bo prištedila država s prvega razreda odpravo. Pa je naučni minister šoli prijazno prošnjo odbil, češ, da na tej šoli ne more dovoliti prvega razreda, tudi ko bi prevzela vse troške občina. (Čujte! Čujte! na desnici.)

LISTEK.

Slike Kozaške.

Mitro.

(Češki spisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.)

(Konec.)

Postal je poplah v celej vasi. In prej nego sem se nadejal, še pred poludnem, povedali so mi dobri ljudje, da neka mlada Kozačka o tem zakladu vé. Mogla bi ga baje i imeti, da ni verovala obrekovanju. Tekla je ta Kozačka na pašnik k Mitrovu — toda vrnila se je brzo vsa objokana z rudečico na obrazu. To me je osupnilo.

Izvedel pa sem še od inih ljudij, da je mlada Kozačka prosila pastirja Mitra za Bog ve kaj odpuščenja, ali Mitro je baje že ni hotel niti slišati, obrnil se je od nje in jo žugaje poslal domu. Rekel je, naj mu ne pride že pred oči.

No, tako vidite kakšna je na svetu osoda!

Vzdignil sem se brez dolgega premišljevanja in krenil naravnost k Mitru. Ko sem se približal tem krajem, poznal sem je natanko. Nedaleč vil se

je železnični nasip. Da, da, tu je bilo, kjer sem stopal po vzgledu angleških ljudomilov . . .

Kmalu sem zapazil mogilino višino in na njej samotnega Mitra. Iz piščalke izvabljal je ginljive pesmi — nevesele, tožne, resne.

In zopet bil je s hrbotom k meni obrnen. Ogovoril sem ga stoprv v trenutku, ko sem se mu na korak približal.

„Hoj, Mitro!“

Mitro se je mirno obrnil.

„Kaj ti je učinila Hana, da si jo poslal domov in nisi hotel govoriti ž njo?“

Nasmehnivši se trpkó in mahnivši z roko odgovoril je Mitro kratko: „No bila je pri meni ne vredna Hana in je rekla, da se ne jezi več name, da ve in veruje, kako je vse bilo . . . da me prosi odpuščanja . . .“

„In ti nisi bil vesel?“

Mitro je stresnil glavo zanikaje, kakor bi hotel reči: „ne, ne, nečem ž njo ničesar več imeti!“

In čemu?“

Tu je Mitro ustal in me pogledal ostro v oči. V tem hipu zrasla je postava Mitrova pred mojimi

oči v postavo junaškega velikana. Glas njegov zvenel je kakor proglas razsodbe: resno, zavestno, dostojno. Le včasih omečil se je ta glas in tekels čuvstveno naudušenostjo.

„Čast kozaška, ljudska čast“, rekel je Mitro z občudovanja vredno mirnostjo. „Ljubav kozaška ni bičkov cvet, kateri vsaka stepna sapica maje. Če bi bili o Hani rekli, da je požigalka, zvalil bi bil krivdo nase in bi zanjo trpel, ali bi se ž njo v Sibirijo pokoril. Da bi bili o Hani govorili, da je plenila in konje iz staj odvajala — bil bi nase krivdo zvalil in se ž njo vred pokoril. Da bi bili o Hani rekli, da je čarodejka in da truže živino — bil bi jo zagovarjal in branil . . . ali nikdar bi ne bil Hane zapustil in nikdar je poslal domov. Tako ume Mitrovo srce ljubezen . . .!“

Umolknil je.

Toda po hipu, napevši prsi, dodal je z zvencim glasom: „Toda inace žene, inace kače! Kakor trstni cvet omajlive, malo obrekovanje moglo jo je odvrniti od mene . . . brez osvedočenja, brez obsodbe . . . Božji greh! Ako bi bil Mitro toliko zlata naplenil, kar ga je nahranjenega v

Stariši, ki so zopet nazaj uplačane takse do-
bili, neso vedeli drugega storiti, kakor da so šli v
Ljubljano z otroki, ker gori imenovani ministerski
ukaz sedaj ni imel pomena.

Oni, ki so prvi prišli, mogli so upisati otroke
brez vsake ovire, tisti pa, ki so drugi dan prišli,
našli so na črni deski naslednje naznanilo, katero
je tudi uradna „Laib. Ztg.“ objavila, dne 15. sept.
1887 (čita):

„Vsled ukaza Nj. ekselence gospoda ministra
za uk in bogočastje z dne 6. sept. 1887, št. 22.784,
došlega od visokega deželnega šolskega sveta 14.
sept. 1887, št. 1795, določeno je število obeh slo-
venskih paralelnih razredov po 60 učencev, in da
se nikakor ne dovoli nov paralelni razred, ker se
je že v juliju in pri včerajšnjem vsprejemu preko-
račilo število, ne more se nikdo več vsprejeti v
slovenski oddelek prvega razreda.“ (Klici na desnici:
Škandal!)

Razburjenost, katero je prouzročil ta korak
visoke naučne uprave mej slovenskim prebivalstvom
na Kranjskem, more si le oni misliti, ki je videl
prizore, ki so se isti dan vršili pred gimnazijskim
poslopjem in na javnih prostorih po Ljubljani; raz-
burjenost je bila še toliko večja, ker so bili stariši
večinoma iz boljših krogov naše Gorenjske, ki po
navadi pošiljajo v srednje šole svoje otroke, in se
jim je nemogoče zdelo, kar je v večni spomin ob-
javila „Laib. Ztg.“ Premožnejši so se vrnili v Kranj,
kjer pusté na svoje troške poučevati otroke kot
privatiste Ljubljanske gimnazije. A ni veliko manj-
kalo, in naučna uprava bi bila prepovedala tudi
privatni pouk. (Čujte! Čujte! na desnici.) Večje
število revnejših, pa morda bolj nadarjenih učencev
je morda za vedno odgnal iz šole ta korak naučne
uprave, ki nema primere v avstrijski kulturni zgo-
dovini. To lepo osvetljuje učno prostost v Avstriji.
Na dotične razprave našega zastopnika v budget-
nem odseku opravičeval je gospod naučni minister,
kakor sem že opomnil, s tem svoj ukaz, da se je
nekda spodnja gimnazija v Kranji ustanovila v ta
namen, da bi se zmanjšalo število učencev v Ljub-
ljani, da pa se ta namen ni posrečil.

Na Kranjskem res tiščé učenci le v glavno
mesto, zato bo treba v Ljubljani nove spodnje gim-
nazije pod posebnim vodstvom, in potem se ne bo
moglo več tožiti o pomanjkanju šol.

Torej vprašam visoko naučno upravo, kedaj
se bo ustanovila nova gimnazija v Ljubljani? Za
prihodnje šolsko leto je to popolnoma nemogoče,
ker je treba novega poslopja, ki se pa ne more zi-
dati o pravem času in tudi ni v proračunu potrebne
svote. Ako hoče g. minister tudi v prihodnje imeti
„numerus clausus“ za Ljubljansko gimnazijo, zopet
veliko število nadpolnih učencev ne bo moglo iti
v srednje šole, akoravno bi država morala za to
skrbeti, in sme prebivalstvo tudi to tirjati od dr-
žave. Zato naj bi ostala spodnja gimnazija v Kranji
tako dolgo, da se ustanovi v Ljubljani nova gimna-
zija. Ko bi potem v Kranji ne bilo dovolj učencev,
kar pa dvomim, lahko bo naučna uprava še vedno
storila, kar bo hotela, in se jej ne bo moglo oči-
tati, da nam ne dá potrebnih šol.

Pri reševanju tega vprašanja pa je treba uva-
ževati še drugo stvar, ki je gotovo tudi naučna
uprava ne bo prezrla. Tudi z narodno-političnega
stališča se mi ne zdi primerno, da se z novo gim-
nazijo še pomnoži število učencev v Ljubljani, ker
bi ne bilo v nikaki pravi razmeri s prebivalstvom

Kijeviskih svetiščih, akobi bil sto vasij v
pepel spremenil in na vislice stopal za
zločine, ne bila bi Hana upravičena vero-
vati brez razsodbe in biti črno neverna!“

Poslednji besedi izgovoril je inace mirni Mitro
burno in strastno. Toda utešil se je brzo zopet in
dodal že z mirnim glasom: „Mitrovo oko neče več
videti Haninega obličja“.

In zopet je umolknil. Obrnil se je od mene
in djal je revno piščalko k ustim.

Prej, nego je zvalil prvi zvok, vprašal sem ga,
kam je del srebrni penez

Pokazavši k tihej vodi, okolu katere sem se
včeraj zvečer peljal, odgovoril je ravnodušno: „Po-
svetil sem ga rusalkam“.

Sam sem se zamislil. Premišljeva je tako o
kozaške filozofiji, vlekel sem se počasi nazaj v vas.
Moral sem.

Mitrove žalostne pesni spremljale so me po
tej neveselej poti. Bilo je v njih tisoč solz tihe ža-
losti. To je kozaški jok!

in bi z realko znašalo skoro dvajsetino skupnega
prebivalstva.

Ker je naša srednje-šolska mladina lahko raz-
buri in se ne more vedno ločiti od javnih dogod-
kov, prav lahko se nasprotu kom narodnostnega
miru posrečijo razna izzivanja in mladino zapeljejo
do divjih izgrediv, o katerih slabih nasledkih mla-
dina premišlja navadno še le tačas, ko je že pre-
pozno. Videli smo tukaj na Dunaji, v Ljubljani in
drugod, kakor hitro se mladina poprime nove ideje
in stori korake, vsled katerih oblasti prično pre-
iskavanja; slabe nasledke morajo prenašati ljudje,
akoravno obsojajo in kaznujejo potem moralne pro-
uzročitelje takih izgrediv in zapeljivce. Disciplina,
nadzorovanje dijakov in zabranjevanje takih izgre-
div pa je vedno težavnejše, kolikor večje je njihovo
število. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 9. maja.

Skrajnejši nemški listi se jeze, da je avstro-
nemški klub glasoval za centralo **naučnega mi-
nisterstva**. Ko bi ta klub ne bil glasoval za
vlado, prišlo bi bilo do ministerske krize, kajti mnogo
desničarjev ni bilo pri glasovanju. To bi bilo morda
res, kajti 70 poslancev naj bi bilo drugače glasova-
lo, pa bi bila vlada v manjšini. Gospodje v avstro-
nemškem klubu so morda to dobro vedeli, pa so si
mislili, da ne kaže na tak način vreči vlade, kajti
bolj gotovo pridejo na krmilo, če bodo drugi vrgli
vlado, kar se lahko v kratkem zgodi. Tedaj
levičarji tudi še neso vedeli, kako bode glasovala
desnica. Če bi desničarji bili vrgli ministerstvo, bilo
bi gotovo prišlo na krmilo levičarsko ministerstvo,
v katerem bi bil zopet sedel Gauč.

Nek Dunajski konservativni list že jako dvomi,
da bi državni zbor vsprejel zakon o uvedeni **kon-
fesionalne šole**. Vlada in nekateri drugi višji
krogi res sami žele, da se uvede konfesionalna šola,
a proti njej izrekla se je skoro vsa ostala inteli-
genca. Za konfesionalno šolo se je res nabralo
800.000 podpisov. Za njo so se podpisali pred vsem
duhovniki, katerim se lahko očita, da hočejo pridobi-
ti si prejšnjo veljavo, potem pa največ kmetje,
kateri pa še dobro ne vedo, zakaj da gre. Proti
konfesionalni šoli pa inteligenca, katere podpisi vse-
kako več veljajo, če jih prav ni toliko. List se
potem spravi nad uradnike, ki agitujejo proti kon-
fesionalni šoli in zahteva, da bi se uradniki ne
smeli mešati v politiko. Upliv uradnikov zlasti višjih
je velik in utegne v tem slučaju zmagati upliv vlade.

Na Dunaji izhajajoče „Politische Fragmente“
obžalujejo, da je državni zbor bil izročil **Schöne-
rerja**. Tu ni šlo za razgrajča Schönererja, am-
pak le zato, da se uniči nasprotnik židov. To se
vidi sedaj iz židovskih listov, ko je Schönerer ob-
sojen. Sedaj poudarjajo le politično stran te pravde
in se veséle, da je uničen vodja protisemitov. Židi
postopajo v taci slučajih drugače, nobenega svojih
ne izroče. List navaja par konkretnih slučajev, ko
so se židje še veliko bolj pregrešili, pa jih vendar
parlament ni izročil. Le kristijan vedno hodi židu
na led.

Vnanje države.

Turčija hoče napraviti ogromne utrdbe okrog
Carigrada, Drinopolja in Čataldže. Pri poslednjem
mestu, ki je le kake tri milje od Carigrada, napra-
vili bodo velik utrjen **ostrog** za 50.000 mož. Pa
tudi v drugih krajih v obližji Carigrada se bodo na-
pravile nove utrdbe. Na ta način hočejo preprečiti,
da bi sovražnik, ki bi prišel s severa, ne mogel za-
sesti Carigrada in uničiti turške države. Turki se
torej boje, da bi Rusi ne pridrli v Bolgarijo in od
tod dalje prodirali proti Carigradu.

General Boulanger pojde na potovanje. Pohodil
bode severne dele **Francije**, departemente ob nemški
meji. Pri tem bode gotovo agitovale zase. Zaradi
tega to potovanje ne bode brez političnega pomena.
Pospešilo bode nekoliko državni preobrat, ki se bode
javljaje dal preprečiti. Število nezadovoljnih se
sedanjimi razmerami se v Franciji vedno množi, in
to ugaja javnim in tajnim nasprotnikom republike.

Italijanski ministerski predsednik se je s
svojim odgovorom na Boviovo interpelacijo jako pri-
kupil Bismarcku. Posebno je ugajalo nemškemu
kancelarju, da je Crispi poudarjal, da Bismarck ne
goji pangermanističnih namenov. Bismarck se je
baje zahvalil Crispiju, da je tako dobro zagovarjal
nemško politiko.

Nemška vlada pripravlja nove carinske in
finančne naredbe proti Rusiji. Kako bodo te naredbe,
ne vemo. Odnosajev mej obema državama pač ne
bodo zboljšale. Kakor se kaže, so poslednji čas v
Berolinu jako nevoljni na Rusijo ki neče plesati,
kakor Bismarck gode. Nemški oficijozji zopet jako
pogostem napadajo Ruse, zlasti Tolstega, Ignatijeva
in Bogdanovića.

Dopisi.

Iz Logatca 7. maja. (Občni zbor po-
družnice c. kr. kmetijske družbe v Lo-

gatici) Drugi redni občni zbor podružnice c. kr.
kmetijske družbe v Logatci bil je dne 6. maja
t. l. popoldne v šolskem poslopji Dolenje-Logaškem
Nad 40 posestnikov in udov te podružnice iz Do-
lenjega in Gorenjega Logatca in Rovt, mej njimi
tudi za napredek in povzdigo kmetijstva uneti g.
c. kr. okrajni glavar dr. Karol Russ, zbralo se je
ob določenem času na šolskem vrtu, ogledalo si
taistega in podalo se potem v sobo drugega raz-
reda. Predsednik podružnice, g. Martin Petrič,
posestnik in trgovec v Dolenjem Logatci, otvori
zborovanje s pozdravom došlih udov, izražujoč svoje
veselje, da se kmetovalci tega okraja tako zanimajo
za prekornostno družbo, ter prepusti potem poročilo
o društvenem delovanju od prvega občnega zbora
dne 19. decembra 1886, do sedaj tajniku g. Vojtehu
Ribnikarju, nadučitelju v Dolenjem Logatci. Iz
daljšega poročila omenim le glavna dela, katere je
imela podružnica v tem času. Po sklepu prvega
občnega zbora „podružnični letni dohodki
naj se prva leta obrnejo v to, da se na-
pravi društvena drevesnica, iz katere
bodo društveniki brezplačno ali po zelo
nizki ceni, kar se določi v poznejšem
občnem zboru, dobivali pravilno vzgo-
jena, kraju popolnoma primerna sadna
drevesca in se s tem v Logaškem okraju
zelo zanemarjeno sadjarstvo oživi“ —
omislila je podružnica drevesnico, ter v pomladi
1887. leta zasadila vájno 1000 sadnih drevesc,
in sicer 500 jablan, požlahtnenih z angleško zim-
sko zlato parmeno, in 500 hrušek, požlahtnenih z
normansko moštaico, v pomladi 1888. leta pa gledé
na društveno majhno premoženje 600 jablan, po-
žlahtnenih s Kasselsko rejneto.

Drugo važnejše delo, katero je podružnica
tekem tega časa učinila, bili so od nje za glavni
zbor c. kr. kmetijske družbe Kranjske nasvetovani
predlogi. Vsled teh predlogov sklenil je glavni zbor
v Ljubljani dne 26. maja 1887. leta po glavnem
odboru kmetijske družbe potegovati se na mero-
dajnem mestu, da bi dobivali kmetovalci iz osrednje
c. kr. gozdne drevesnice sadike zastonj, ter da se
pri premovanju goved vrstita Logatec in Postojina.
Že letos priredila bode se v Logatci živinska raz-
stava s premiranjem najlepše živine. Predlog, da bi
društveno glasilo „Kmetovalec“ izhajalo vsako so-
boto, uplival pa je, da je sl. glavni odbor ta stro-
kovnjaški list zelo razširil, ko mu je dodal v tem
letu prilogo „Vrtnar“.

V povzdigo živinoreje kupil je predsednik po-
družnice plemenskega bika muricodolske pasme; za
trebljenje mahu po senožetih kupila se je na ime
podružnice travniška brana; gledé sadjarstva pa se
leško reče, da se je preteklo leto ljudstvo pričelo
gibati in delati v tej stroki. Šolski vrt, vzgledi ne-
katerih posestnikov in kmetijska predavanja gosp.
Gustava Pirca, potovalnega kmet. učitelja za Kranj-
sko, katere je imel v tem času v Dolenjem Logatci
in Rovtah, pospeševali so društveno delovanje. Na-
števši še gospode ude podružnice, katerih je v Do-
lenjem Logatci 22, v Gorenjem Logatci 14, v Rov-
tah 14, v Hotederšiči 4, v Črnem vrhu 5, vkupe
60 udov, sklenil je poročilo s prošnjo, da naj go-
spodje udje še na dalje blagovolé delati v prosep
in razvitek kmetijstva — zlasti sadjarstva v krajih
podružnice Logaške.

Nató je poročal blagajnik o društvenem pre-
moženju, in volila sta se dva uda za pregledovalca
računov iz leta 1887.

Gosp. Gustav Pirc predaval je potem o ži-
vinskih razstavah. V prezanimivem govoru razkladal
je zbranim, čemu so take razstave, kakšen namen
imajo sploh, in kakšen dobiček imajo od njih dr-
žava in kmetje. Kmetovalcu usihajo dandanes razni
dohodki, katere je poprej imel, kakor voznja, lesna
kupčija itd. in resno mu je treba misliti na druge
vire, iz katerih bode dobival to, kar mu na drugi
strani uhaja, oziroma primankuje. Jeden tacihi virov
postati mu more živinoreja, ako ne bode samo
redil in oskrboval živine, brez ozira na to, kakšna
da je, temveč trudil se in skrbel, da vzreja le po
in dobro živino. Da pa se pokaže napredek v ži-
vinoreji v jednih krajih, a tudi pomankljivosti dru-
gih krajev, in vzbudi nekako tekmovanje rediti le
lepo in dobro goved, napravljaja država in dežela
živinske razstave in delé se pri taistih premije. Na-
glašal je dalje, da naj se k razstavam prižene le
— snažna živina. Snažnost pri živini že kaže raz-

Dalje v prilogi.

umnega in pridnega gospodarja. Biki, katerim manka prva dva stalna zoba, in krave, katere so imele že šest telet, se ne pripuščajo k primiranju. Oznanil je slednjič, da mora vsako živinče, katero se k premiranju (razstavi) pripelje, imeti župansko potrdilo, da jo ima dotični posestnik najmanj že pol leta, imeti pa mora tudi živinski potni list. Zatrjeval pa je tudi, da pregledovalna komisija pri delitvi premij ne gleda niti na obraz, ne na gospoda, ter prisoja po svojem prepričanju darila le onej živini, katera se na razstavi odlikuje od druge.

Po končanem govoru zahvalil se je predsednik v imenu zbranih gospodov potovalnemu učitelju za dobri in koristni pouk.

Zbor nadalje jednoglasno sklene staviti glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske za letošnji glavni zbor ta-le predlog: Kmetijska družba naj se na merodajnem mestu poteguje, da se okrajna Logaška gozdna drevesna z večjo svoto podpira, da bodo naši kraji le iz te dobivali pravočasno sadik, ter naj se ta predlog pri onem zboru stvarno utemeljuje.

Z radostnim srcem zbor pritrdi nasvetu, da se glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske naprosi nameravano pokrajinsko živinsko razstavo v Logatci prirediti dne 23. julija 1888 kot jedno točko velikega vspehoda oficijalne slavnosti, katero priredi Logaški okraj v proslavljenju štiridesetletnice vladanja našega cesarja.

Podružnični zbor z navedenim izjavi pomagati slavnostnemu odboru postavljati trajne spominke te slavnostne dobe v Logaškem okraju, zlasti pa v ta namen napraviti dne 22. julija t. l. — loterijo z dobitki le kmetijstva in sadjarstva se tikajočimi na korist društvu učiteljev in šolskih prijateljev Logaškega okraja. Tega društva namen „pospeševati šolstvo, v zgojemo mladine, sadjarstvo in petje“, omogoči postaviti celemu okraju trajni spominke tega jubileja, in za to naj se čisti dobiček loterije v sporazumljenju za to voljenega odbora porabi tako, da bode vsak šolski kraj celega okraja dobil jednak del, in sicer omisli naj si vsakej šoli tega okraja vse potrebno vrtnarsko orodje, sortimentno sadno drevje, knjige primerne šolski knjižnici itd., da se vzbudi s tem veselje do prekornega sadjarstva, koristnega in potrebnega berila.

Iz Rudolfovega 8. maja [Izv. dop.] S slastjo čitamo že sedaj po novinah, da bodejo tudi letos Ljubljanska narodna društva prirejevala krasne izlete in narodne veselice.

Dolenjci smo na svoje lastne skromne moči navezani. Pa dobre volje ne pogrešamo, Na binkoštno nedeljo priredilo bode „Dolenjsko pevsko društvo v zvezi z „Dolenjskim Sokolom“ izlet v Metliko. Povabljeni so tudi bližnja hrvatska društva imenoma Karlovska pevsko društvo „Zora“ in Hrvatski Sokol v Zagrebu. Nadejamo se od hrvatske strani precejšnje udeležbe. Kakor čujemo, bode na programu popoldne skupen obed in popoldne ob 3. uri veselica v mestnem logu s pevskim koncertom in telovadskimi produkcijami,

Kranjskega šolskega okraja 6. maja [Izv. dop.] Včeraj v soboto, 5. dne t. m. je imelo v Smeledniku mnogo občinstva prežalostno snitje. Spremlilo je k počitku na pokopališče ondotnega učitelja g. Martina Kreka. Izven mnogobrojne množice Smeledniških župljanov, mej njimi visokorodni gospod baron Lazzarini, bilo je v tem spremstvu šest gospodov duhovnikov, c. kr. okrajni glavar Kranjski ter 17 tovarišev pokojnikovih (izmed njih dva in Ljubljanske okolice, jeden iz Kamniškega, ostali iz Kranjskega šolskega okraja.) — Neugodno vreme, slabe poštno zveze ter druge okolnosti so ovirale, da ni moglo mnogo več tovarišev storiti žalostne dolžnosti pokojnemu.

Pred stanovanjem so mu zapeli Dav. Jenkovo nagrobnico: „Blagor mu,“ na grobu: Riharjevo „Jamico“.

Malo čutil in prizorov se dogaja na tej solzni zemlji, ki bi bili jednaki tem, kakeršne smo čutili ter videli nad grobom Martina Kreka; saj tovariš njegov, Miklavž Stanonik je mogel o njem mej drugim govoriti:

Bleda žena, neizprosna smrt, kaj ti je storila srečna družina, da si jej tako neusmiljeno iztrgala skrbnega očeta zdaj, ko bi ga bila skoro najbolj potrebna? Ali je on žrtev za to, ker si iz košenih rok svojih izpustila njegovo soprogo?

Znamo, smrt blede, ti imaš za vsa takova vprašanja naša svoje odgovore, ti imaš pravice, dane po našem stvarniku, teh ti nihče ne uzame. — Dragi župljani Smeledniški, skoro tri in trideset let je pokojnik bival mej vami, bil je vašim otrokom najboljši učitelj vzgojitelj, vam zvest župljan, ki je z vami užival vse vesele in žalostne ure. Pokojni gospod učitelj je bil blag mož, kakor je vam baš prej v molitvi omenil vaš visokočastni gospod župnik, bil je plemenit značaj, kakeršni so v današnjih hudih časih redko zasejani. Opravljal je mnogo let vašo pošto ter bil vam s tem pravi pospešitelj vaših teženj z daljajimi znanci in prijatelji. Jedno prošnjo ima pokojnik, naš tovariš še do vas, župljani Smeledniški. „Odpustite mi vse, da sem vas nekdanj razžalil, jaz sem vam že zdavno odpustil!“

Dragi Martin, tovariš naš, tvoj duh plavaj nad nami, da bomo i mi spolnovali svoje teške dolžnosti kakor si jih ti, tvoj spomin naudušuj nas, da ostanemo, da bomo vsi tako čisti, plemeniti značaji kakor si bil ti. — Mirno počivaj v tihem grobu, duh tvoj uživaj plačilo svojega dela. Mej govorom in po govoru je vse mnogobrojno občinstvo ihtelo, gospod župnik sam ni mogel skoro izvršiti cerkvenih molitev. Kapale so nam solzé za možem, ki jih je zaslužil kakor malokdo. — Tovariši in drugi znanci njegovi postavijo mu primeren spomenik na gomilo.

Zvezni zbor požarnih bramb kranjskih.

V Ljubljani 6. maja.

(Konec.)

Obširni razgovor prične se potem o predlogu zastopnika Kamniške požarne brambe, naj bi se volili v zvezni odbor mesto po dva, po tri zastopnike iz vseh treh deželnih pokrajin. Udeležo se razgovora zastopniki iz Šmartina pri Litiji, Krškega, Tržiča, Kranja, Postojine in Ljubljane in se slednjič sklene z veliko večino, naj bode le šest udov iz dežele v zveznem odboru, prvič, da se lažje omogoči sklepčnost odbora, drugič pa, da se prihranijo stroški.

Glasuje se potem o pravih sploh. Odobre se z veliko večino in takoj izjavijo pristop vse navzoče prostovoljne požarne brambe, razen Postojine, katere zastopnik pravi, da se bode pristop pismeno objavil.

G. cesarski svetnik Murnik poprime besedo in naglaša veselje o tem, da se je „Zveza Kranjskih prostovoljnih bramb“ danes potrdila. Izvolje nega odbora čaka velika naloga, ako hoče doseči stavljeni namen, a izvoljeni možje so govorniku porok, da se bode konečni smoter: razvitek in pomnožitev prostovoljnih požarnih bramb na Kranjskem le dosegel. Bojazen, katera se je izrekla danes v teku obravnav, da bi podpora, katera bi se utegnila nakloniti po deželnem odboru zvezi požarnih bramb, škodila požarnim brambam na deželi, je neutemeljena. Ko bode zveza požarnih bramb postavno potrjena, gotovo se bode na njo oziral tudi deželni odbor, kadar se bodo delile podpore požarnim brambam in v ta namen treba bode prena rediti dotično deželno postavo o prineskih zavarovalnih društev.

Konečno se zahvali g. Doberlet vsem zastopnikom požarnih bramb, posebno pa cesarskemu svetniku Murniku, ki je toli izredno pospeševal ustanovo zveze.

Domače stvari.

— (V državnem zboru) predlagal je včeraj poslanec Klun resolucijo, s katero se vlada pozivlje, naj gimnazijo v Kranji še na dalje pusti. Pri glasovanju vsprejel se je naslov „Srednje šole“ in vse v tej zadevi stavljenе resolucije, tikajoče se slovenskih paralel na gimnazijah v Gorici, Trstu, Mariboru in Celju v odsek za službeno pragmatiko bil je izvoljen dr. Ferjančič, v tiskovni odsek profesor Šuklje.

— (Cesarjevič Rudolf) se bode, kakor se nam poroča, tekom tega meseca pripeljal v Ljubljano, ogledat si, kot generalni inspektor pehote, tukajšnjo pehoto.

— (Osobne vesti.) Premeščen je na svojo prošnjo g. dr. Fr. Zbašnik, polit. komisar, iz Postojine v Kamnik. — Gosp. Fran Stanič, kanclist pri okrajni sodnji v Sežani, imenovan je pristavom zemljejknjžnega urada pri deželnem so dišči v Trstu.

— (Gosp. deželni predsednik baron Winkler) se je vrnil z Dunaja.

— (Duhovske spremembe na Goriškem.) Gosp. Anton Hvalica, dušni pastir v Dežnici, imenovan je dekanom v Št. Petru pri Gorici; g. A. Harmel, župnik v Šebreljah, dekanom v Komnu.

— (O gospej Ružički-Strozzi), ki bode v soboto in nedeljo dne 12. in 13. t. m. nastopila na slovenskem odru, čitamo v hrvatskih listih „Hrvatska“, in „Agrar Tagblatt“ in „Agrar Zeitung“ jako laskave kritike. Vsi kritiki soglasno hvalijo rečene umetnice izborni igro ter izražajo svoj ponos, da ima gledališče Zagrebško tako izvrstno moč.

— (Telovadno društvo „Sokol“) nameravalo je prirediti v nedeljo dne 13. t. m. zvečer na čitalničnem vrtu zabavni večer s petjem in vojaško godbo. Ker bode pa ta večer dramatična predstava, pri kateri bode sodelovala gospa Ružička-Strozzičeva, preložil je odbor zabavni večer na binkoštno soboto.

— (Čitalniški pevski zbor) (gospodičine in gospodje) ima jutri, na praznik Vnebohoda, popoldanski izlet v Vevče. Člani Čitalnice dobro došli.

— (Gregorčičevih poezij II. zvezek) bode v kratkem gotov, tiska se že sedma pola.

— (V Idriji) bode se dne 22. junija t. l. slovesno razkrila spominska plošča na hiši, v kateri je od l. 1754—1767 stanoval Jan. Anton Scopoli, za deželo Kranjsko znamenit po svojem delu „Flora carniolica“, v znanstvenem svetu pa slaven mož. Spominsko ploščo izdelala je po poljedeljskega ministerstva nalogu in po načrtu arhitekta Roberta Mikovića v Gradcu tukajšnja, g. Alberta Samasse slovita tovarna. Plošča je od bronca, lepo risana in izborno izdelana ter ima nastopni napis: „Hanc domum Dr. Joannes Antonius Scopoli Cavallensis Tirolensis insignis rerum naturalium scrutator, botanices in Carniolia auctor MDCCLIV—MDCCLXIX numere i. r. physici fungens inhabitabit. — I. t. ministerium, a rebus agrariis d. d. 1888.“

— V g. Karingerja prodajalnici na Mestnem trgu razstavljeno prelepo ploščo naj si ogleda vsak, kdor se zanima za domačo umetnost.

— (Požar.) V Paltjem pri Šentpetru bil je včeraj velik požar. Prostovoljna požarna bramba Postojinska odpeljala se je na pomoč. Področnejših vestij še nemamo.

— (Predvčerajšnji veliki letni se menj) bil je prav dobro obiskana. Živina prignala se je 1496 glav in sicer: 710 konj, 428 volov, 276 krav in 82 telet. Kupčevalo se je jako živahno in tuji kupci, katerih je bilo veliko, so mnogo živine, posebno pa konj nakupili. Največ konj so pač laški kupci pokupili, saj so pa tudi imeli dovolj na izber, ker toliko jih še ni bilo na nobenem sepiji, kakor predvčeraj. Cena goveji živini se je zboljšala, a kljub temu so Lahji veliko volov nakupili; pitane vole so pa Ljubljanski mesarji pobrali. Mesečni semenj bil je pa slabo obiskana in le 52 konj in 2 vola se prignali.

— (Rujavi hrošč,) z navadnim imenom „keber“, prikazal se je letos v neštevilni množini po Štajerskem, Koroskem, Kranjskem in drugod, na hrastih in na drugem drevju jih je vse polno. Da se kolikor možno obvarujemo pred silno škodo, treba, da se povsod pokončuje požrešni ta škodljivec. V tem oziru imamo na Kranjskem deželno postavo iz 1870. leta, ki občinam strogo nalaga pokončevanje hroščev. Vsi posestniki, uživalci in zakupniki imajo dolžnost, otrepati hrošče s sadnega in družega drevja, grmovja in z dreves, rastočih na robu bližnjih gozdov. Otreševanje naj se vrši vsak dan, posebno zjutraj rano in tako dolgo, dokler hrošči letajo. Nabrane hrošče treba pomiriti. Župani imajo skrbeti, da vsi občani izpolnjujejo to dolžnost. Za nemarneže določena je globa od 1 do 20 gld., oziroma zapor od 12 ur do 4 dni. Naj bi se prekornisti ta zakon vestao izvrševal po vsej deželi.

— (Divjih petelinov) je letos jako veliko, samo lovci Ljubljanski ustrelili so jih dolej do 40. Lov na peteline ne prouzročuje sedaj tolikih težav, kakor nekdanj, kajti pri Šent Vidu nad Ljubljano, na Dobravi ustrelili so jih lepo število, jednega na Golovci v g. Tomeka gozdu, družega nad „Žegnanim studencem“.

— (Redek tič.) V hrvatskih časopisih čitamo gosp. Spiridijona Brusine poziv, s katerim se

obrača do občinstva, zlasti do lovcev, učiteljev, duhovnikov in sploh prijateljev narave s prošnjo, naj mu blagovoljno naznanijo, ko bi se kje prikazala „kirgizka kekerička“. S tem imenom za znanomajal je pokojni naravoslovec Vukasovič prav lepega tiča (Faust- oder Steppenshuhn, Syrrhaptis paradoxus), kateremu je dal to ime po njegovem petji „kekerik, kekerik.“ Kirgizka kekerička za katero Slovence menda nemamo domačega imena, ker se pri nas ne nahaja, je zelo podobna našim jerebicam. Perje je žoltasta, črno črtano, v repu ima dve dolgi oski peresi, noge so s perjem obrastene. V Evropi prikazala se je kekerička 1859. l. v Angliji in Holandiji, 1863. in 1864. leta prišla je v gostih jatah, a ker so jo lovci prebudo preganjali, umaknila se je zopet v mirne azijske planjave. 1871, 1872. in 1876. l. opazovali so jo samo v Angliji in Italiji. Pri nas je menda ni, jedini eksemplar, ki je g. Brusini znan, bil je 1864. l. na Tolminskem ustreljen in je bil oddan v muzej v Gorici. Letos se je izredni ta tič zopet pojavil v Evropi. Na Poljskem videli so jato, par sto kekeričk broječo, v Lipskem dobili so dve, ki sta se ob telegrafski žici poškozovale in tudi v Sibiriji na Erdeljskem ustrelili so jedno. Ker ni nemogoče, da „kirgizka kekerička“ prileti tudi v naše kraje, opozarjamo lovce in ornitologe nanjo

— (Velika plodovitost.) Janez Šipel, župan in posestnik v Šent Juriji pri Šmariji pod Ljubljano, ima svinjo, ki mu je te dni vrgla šest najst prašičkov.

— (V Miskolcu) na gorenjem Ogerskem bode meseca septembra vinska razstava, na kateri bode tudi poleg vina razstavljeno grozdje in razno vrstno vinsko orodje in posodje. Razstavljena bodo vina iz več krajev Ogerske, orodje za vinarstvo in za izdelovanje vina pa samo tisto, katerega se izdeluje v avstroogerski državi. Programi so na ogled v pisarnici trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— („Krško bralno društvo“) priredi v nedeljo 13. t. m. v svojih prostorih koncert z naslednjim vspeedom: 1. Koračnica, svira godbeni klub. 2. a) pl. Zajc: „Frankopanka“, b) Bendl: „Svoji k svojim“, poje Krški moški zbor. 3. a) Huber: „Spomin na Pešto“, b) Huber: „Lepe Avstrijanke“, trio-concertante za 3 citre. 4. Miloecker: „Don Caesar“ putpuri, svira godbeni klub. 5. A. Fesca: „Barkarola“, trio za glasovir, gosli in čelo. 6. a) G. Braga: „Serenada“, pesen za sopran, gosli in glasovir, b) E. Mandycovski: „Luni“, pesen za sopran, gosli in glasovir. 7. E. Strauss: „Künstlerleben“, valček, igra godbeni klub. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopenina za ude bralnega društva 30 kr. za osobo, 50 kr. za rodbino; za neude 50 kr. za osobo in 1 gl. za rodbino. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Služba c. kr. okrajnega zdravnika) v IX., oziroma v X. dijetnem razredu je za Kranjsko razpisana do 15. maja t. l. Izpraznjeni sta dve službi, v Kranji in v Novem mestu. Služba oddaja g. deželni predsednik.

— (Razpisano) je mesto učitelja v Smeledniku. Plača 500 gl., postavna priklada in stanovanje, Smeledniška šola razširi se prihodnje leto v dvorazrednico. — Prošnja do konca t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. maja. „Polit. Correspondenz“ javlja iz Sofije: Bolgarska vlada odstavila metropolit Klementa v Trnovem, ker se je proti princu Ferdinandu sovražno obnašal.

Berolin 8. maja. Stanje cesarjevo precej dobro. Popoldne od treh do štirih bil Bismarck pri cesarji. „Norddeutsche“ piše, da cesar sam pravi, da se čuti krepkejšega. Ker so mu zdravniki svetovali, ostane tudi danes v postelji. Danes zjutraj kazala telesna temperatura 37,7 stopinj.

London 8. maja. „Standard“ se brzojavlja iz Sangaja: Reka Kanton je izstopila. 3000 ljudi je potonilo.

London 9. maja. Liberalni klub osemdeseterih priredil včeraj banket na čast Parnella. Slednji izrekel se jo o papeževi buli proti vojnemu načrtu irskemu: irski katoliki ne bodo dopuščali, da bi jim prelatje narekavali politično njih dolžnost. Irske stranke narodna zveza sicer nema z vojnim načrtom nič skupnega, vendar se on ne bode protivil po-

stopanju, katero so O'Brien, Dillon in drugi katoliki začeli proti dekretu papeževemu.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—107)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrta leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 5. maja.

V Trstu: 32, 30, 23, 64, 59.
V Linci: 58, 26, 68, 73, 72.

Tržne cene v Ljubljani dne 9. maja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	48
Koruza,	5 52	Svinjsko	58
Krompir,	2 05	Kostrunovo	36
Leča,	12	Pišanec,	40
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Sen, 100 kilo	2 50
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
8. maja	7. zjutraj	743.2 mm.	9.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. popol.	740.5 mm.	22.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	739.5 mm.	14.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 15.0°, za 2.4° nad normalom.

Tujci:

7. maja:
Pri **Stonu**: Klemenčič z Dunaja. — Hahnkamn iz Prage. — Adolf iz Brna. — Hoenike iz Gradca. Rugg iz Celovca. — Milovčić iz Cerknice.
Pri **Maliči**: Bachrack, Kassovič, Goebel, Weisser z Dunaja. — Schwarzenberg iz Budimpeste. — Otto iz Ljubljane.
Pri **južnem kolodvoru**: Paloski iz Prage. — Kajper iz Achena.
Pri **avstrijskem cesarju**: Nowak iz Maribora. — Golob, Matas iz Toplice.

Umrlj so:

7. maja: Matilda Paluza, posestnica, 60 let, sv. Jakoba trg št. 11, za oslabljenjem.

Dunajska borza

dne 9. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	78 9/16	—	78 9/16
Srebrna renta	80 5/8	—	80 5/8
Zlata renta	109 9/16	—	109 9/16
5% marcna renta	93 40	—	93 55
Akcije narodne banke	871	—	871
Kreditne akcije	280	—	280 10
London	126 80	—	126 80
Srebro	—	—	—
Napol.	10 03 1/2	—	10 03 1/2
C kr. cekini	5 95	—	5 95
Nemške marke	62 12 1/2	—	62 12 1/2
4 / državne srečke iz l. 1854	250 gl.	131 gl.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	—
Ogerska zlata renta 4%	—	97	35
Ogerska papirna renta 5%	—	105	75
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	118	60
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	80
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	50
Kreditne srečke	gl.	178	25

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—8) priporoča
ANDREJA DRUŠKOVIČA
trgovina z železnino in orodjem
na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gosnice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja
kristijanska krojačnica in zaloga
vsakovrstnega sukna ter
narejene obleke.

Cela obleka za gospode	od gl. 8.— naprej.
Salonska	20.—
Pomladanska suknja	7.50
Hlače	1.80
Cela obleka za dečke	1.50

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naroče se hitro in lično izeršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni.
Uzorcji se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Undina.

Spisal *André Theuriet*, poslovenil *Vinko*. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodnik.

Spisal *Emile Souvestre*, prevel *Muhoder*. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal *Ludovik Halévy*, poslovenil *Vinko*. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal *A. J. Maksimov*. Poslovenil *J. P.* Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal *René Lefebvre*. Poslovenil * * * Stat *nominis umbra*. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiethaler — Zeno v slovenski národní pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanaska. Govoril p-of. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal *Charles Nodier*, poslovenil *J. Kržišnik*. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal *M. Lermontov*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal *L. Halévy*, poslovenil *Vinko*. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Srebrjani.

Roman. Spisal grof *A. K. Tolstoj*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Nov.

Roman. Spisal *Turgenev*, poslovenil *M. Mdlorh*. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal *A. S. Puškin*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat *nominis umbra*. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Preselitev prodajalnice.

Svojim cenjenim kupovalcem naznanjam, da sem svojo že 11 let obstoječo prodajalnico premenil in se preselil

v hišo gospoda R. Kirbischa

v Gledaliških ulicah št. 2

kjer sem danes otvoril svoje prodajalnične prostore. Zahvaljujoč se najtopleje za dosedaj skazano zaupanje, uljudno prosim, da bi mi je še nadalje ohranili in zagotavljam, da se bodem vedno prizadeval, svojim cenjenim kupovalcem v vsakem oziru realno in ceno postréti.

Priporočam se tudi hkratu p. n. občinstvu za hranjenje kozuhovine in zimske obleke zagotavlja največjo paznost proti molom in plesnobi.

V Ljubljani, dné 5. maja 1888.

(325-2)

Z velespoštovanjem

A. Krejči.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr
V. zvezek, ki obsega Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Umetne (152-22)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

500 mark v zlatu,

če Grollich-ova obrazna ocreme (Crème Grollich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (741-15)

Dobro ohranjena

dvokrilna okna

kompletna, z oboji, s križnimi vrticami prodajo se po ceni.

Vpraša naj se pri

(320-3)

Josipu Kordinu.

Vrtna restavracija bratov Koslerjev.

Novo opravljeni, največji in senčni vrt s kegljiščem pivovarne in restavracije bratov Koslerjev v Cekinovem gradu

otvori se pri ugodnem vremenu v četrtek 10. maja.

Točilo se bode v obče kot najizvrstnejše priznano Koslerjevo carsko pivo, dobra bizeljska in dolensjska vina. — Za okusno pripravljena jedila se bode skrbelo, pečenka, zrezek in bržola veljala bode porečja le 20 kr. Golaš za zajutrak le 10 kr. Opoludanski abonement, dvakrat pečenka na teden, velja na dan le 2-4 kr. — Pokrito kegljišče odda se še nekaj dni v tednu.

Zahvaljujoč se za mnogobrojni obisk zimske pivovarne, priporočam se najuljudneje za mnogoštevilni obisk vrtna restavracije, zagotavlja joč, da bode skrbeljeno za hitro, dobro in prijazno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

EBERL, restavratér.

(314-3)

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodoranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (224-8)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnic, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835 193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233-13)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(130-10)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gd. 8.50.	Domače platno, 29 vatlov, kos $\frac{1}{2}$ gd. 5.50. — kos $\frac{1}{4}$ gd. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gd. 6.50.	King-tkanina, 30 vatlov, boljše od platna, kos $\frac{1}{2}$ gd. 7.50. — kos $\frac{1}{4}$ gd. 5.50.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gd. 4.50.	ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gd. 5.50. — IIa. gd. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gd. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos la. gd. 6.50. — IIa. gd. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gd. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gd. 6.—. — IIa. gd. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gd. 2.80.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos la. gd. 5.50. — IIa. gd. 5.—.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo, in temno-rjav, 10 metrov la. gd. 3.50. — IIa. gd. 2.80.	Mizni prtí, platneni, v vseh barvah, 3 komadi $\frac{1}{4}$ gd. 2.—. — $\frac{1}{2}$ gd. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gd. 2.50.	Frličí. platneni, $\frac{1}{4}$ v kvadratu. — 6 komadov gd. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gd. 4.50. — iz jute gd. 3.50.	Otiračé, platnene, z resami, gd. 1.80. — s krajci gd. 1.20.
Jute-zastor, turski dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gd. 2.30.	Rjuhe, brez šiva, 2 metra dolge, $1\frac{1}{2}$ metra široke, 1 komad gd. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10-11 metrov dolga, — la. gd. 6.—. — IIa. gd. 3.50.	Slamnjače iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gd. 1.40. — IIa. po 90 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gd. 8.50. — iz rouge-a gd. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovejši dessins, iz flaele, 1 par gd. 2.—. — iz jute gd. 1.30.

Uzorci

zastonj in franko.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se
Jurčičevi zbrani spisi
po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemski válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Penarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gl.
Pri vnanjih naročilih
velja poštnina
za posamični nevezani
zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (37—14)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Gospodske ulice 12. Gospodske ulice 12.

Razprodaja
mešanega blaga
prej Šlibar,
sedaj (311—3)
IVAN ŽARGI
v Kamniku.

Razprodaja.

Ker nameravam razpustiti trgovino s podobami, razprodam

nad 200 oljnato-tiskanih slik
v baroknih zlatih okvirih pod tovarniško ceno.

Prodajam tudi cerkvene in salonske lestence (lustre) pod tovarniško ceno.

Ob enem priporočam svojo bogato zalogo

steklenega blaga

po najnižjih cenah.

Peregrin Kajzelj,

(304—2)

Stari trg št. 15 v Ljubljani.

Glasovir,

dobro ohranjen, proda se zaradi pomanjkanja prostora pri Peregrinu Kajzelju, na Starem trgu št. 15. (306—3)

! Rogaška kislina !

vedno sveže napolnjena, — na debelo in drobno,

dobi se po nizki ceni (303—3)

v Krakovem št. 27.

RESTAVRACIJA NA STRELIŠČI.

Usojam se slavnemu občinstvu naznaniti, da sem prevzel

restavracijo na strelišči.

Potrudi se bom streči slavnemu občinstvu z izvrstno kavo, čokolado, zmirom svežim kravjim in kozjim mlekom, ker imam žival v svojem lastnem hlevu v dobri oskrbi, z izvrstnim namiznim surovim maslom, domačim peršutom, gorkimi jedili ob vsakem dnevnem času, s Koslerjevim carskim pivom in naravnimi dolensjkimi in tirolskimi vini.

Skrbeč za prijazno in točno postrežbo, priporočam se za mnogobrojni obisk najuljudneje

(330)

H. EDER,
restavrater.

Elegantne
dežnike in solnčnike

v velikej izberi po čudovito nizkih cenah

priporočam

na Mestnem trgu št. 15. **L. MIKUSCH,** na Mestnem trgu št. 15.

izdelovatelj dežnikov in solnčnikov.

Dežniki in solnčniki se dobro in po ceni prevlačijo in popravljajo, naročbe od zunaj na posamezne dežnike in solnčnike se točno proti povzetju izvrše. (205—8)

Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na razpolaganje.

Priporočam se p. n. gospodom pisateljem, založnikom in sl. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiskovin po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

V več jako krasnih barvah tiskane

diplome

za častne občane in člane pa je dobiti samo v „Narodni Tiskarni“.

Na novo vrejena

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani

Gospodske ulice št. 12.

Čiska knjige, brošurice, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vozne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade, itd., itd.

Vedno v zalogi
obrazci za posojilnice,
sodnije i. d.

Naročila se izvršujejo točno, ceno in lično.